

Најтеже ми пада та мучна атмосфера у скупштинској сали. После пар сати тамо, и када не говорим или нисам предмет напада, ја излазим самлевен као да сам 12 сати теглио пуне џакове. Осећам се често као сламка међу вихоровима у тој сали.

Нисам имао представу колико је напорно бити посланик, наравно ако тај посао схваташ озбиљно. Дobar део људи се тиме не оптерећује превише. Или не говори уопште или говори оно што му други напишу

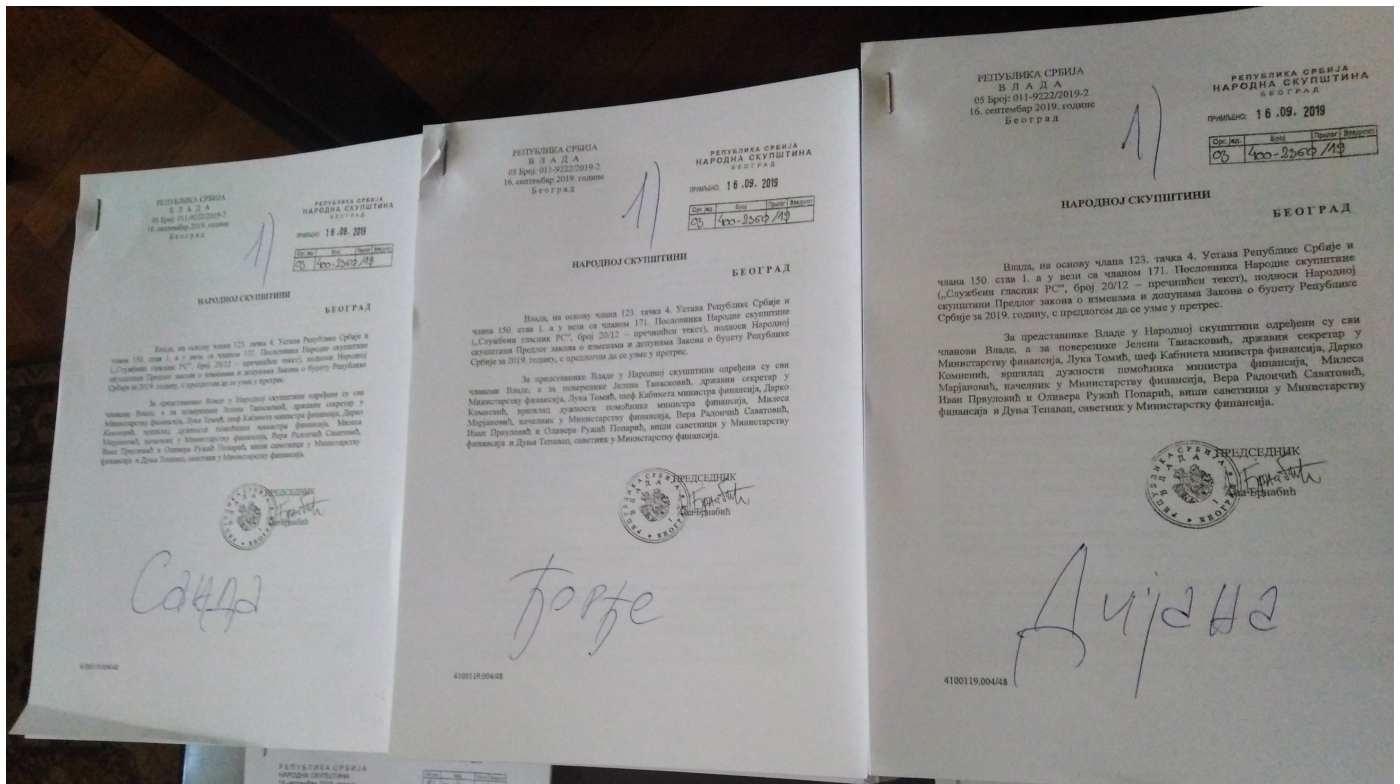
Иако планиран за 11 часова, разговор са овонедељним саговорником, у рубрици Дан с послаником, започели смо који минут пре поднева у петак, 27. септембра.

И одмах при поздрављању стекли смо утисак да је Ђорђе Вукадиновић, бар тог дана, поприлично заокупљен обавезама. На питање како се осећа, одговорио је са „грозно,

што од промене времена, што од обавеза“.

Казао нам је да тренутно ради аналитички, истраживачки, уреднички и новинарски посао. Уз то, наравно, обавља и посланичку функцију. „Посланички посао захтева читавог човека, а ови послови још њих четворицу“, констатовао је он кроз смех.

– Занимљив ми је тај стереотип о посланичком послу и животу, да је то „ладовина“ и лагодан живот без „смарања“ и „знојења“. Када сам добио мандат, знао сам да није тако, али сви смо ми по мало робови предрасуда. Нисам имао представу колико је напорно бити посланик, наравно ако тај посао схваташ озбиљно, рекао је за портал Данаса Вукадиновић.

И док нам је показивао гомилу папира, на чијем врху стоји папирџ са његовим именом, испричао нам је да је дан раније сличан број однео кући, где их ишчитава. Баш јутрос прегледом материјала, припремао се за почетак редовног јесењег заседања.

– То је тај невидљиви рад. Наравно, можете га прескочити. Дobar део људи се тиме не оптерећује превише. Или не говори уопште или говори оно што му други напишу, додао је он, а на питање новинарке „има ли таквих?“ одговорио је потврдно. „Наравно. Нарочито у владајућој коалицији“.

У јавности је раширено мишљење, сматра наш саговорник, да је бити посланик синоним за „блејање“, али и да опозициони рад у парламенту нема смисла јер власт увек изгласа оно што жели.

„Ово друго је опасна заблуда. Теоријски се може догодити да парламент изгласа предлог опозиције, али ретко у пракси. У нашим условима то је практично немогуће. Смисао парламентарног живота је да се чује глас опозиције, да се критикује политика Владе, да се лансирају теме, ако не решења, и питања од интереса за јавност“.

Мање је штете да се користе, макар и ови доста сужени, канали деловања него да одустанете и препустите потпуно говорницу режимским посланицима

Вукадиновић је шест месеци бојкотовао рад парламента, ипак, пред изгласавање Тијаниног закона и седнице о Косову, решио је да поново, у овом мандату, седне у Скупштинску клупу.

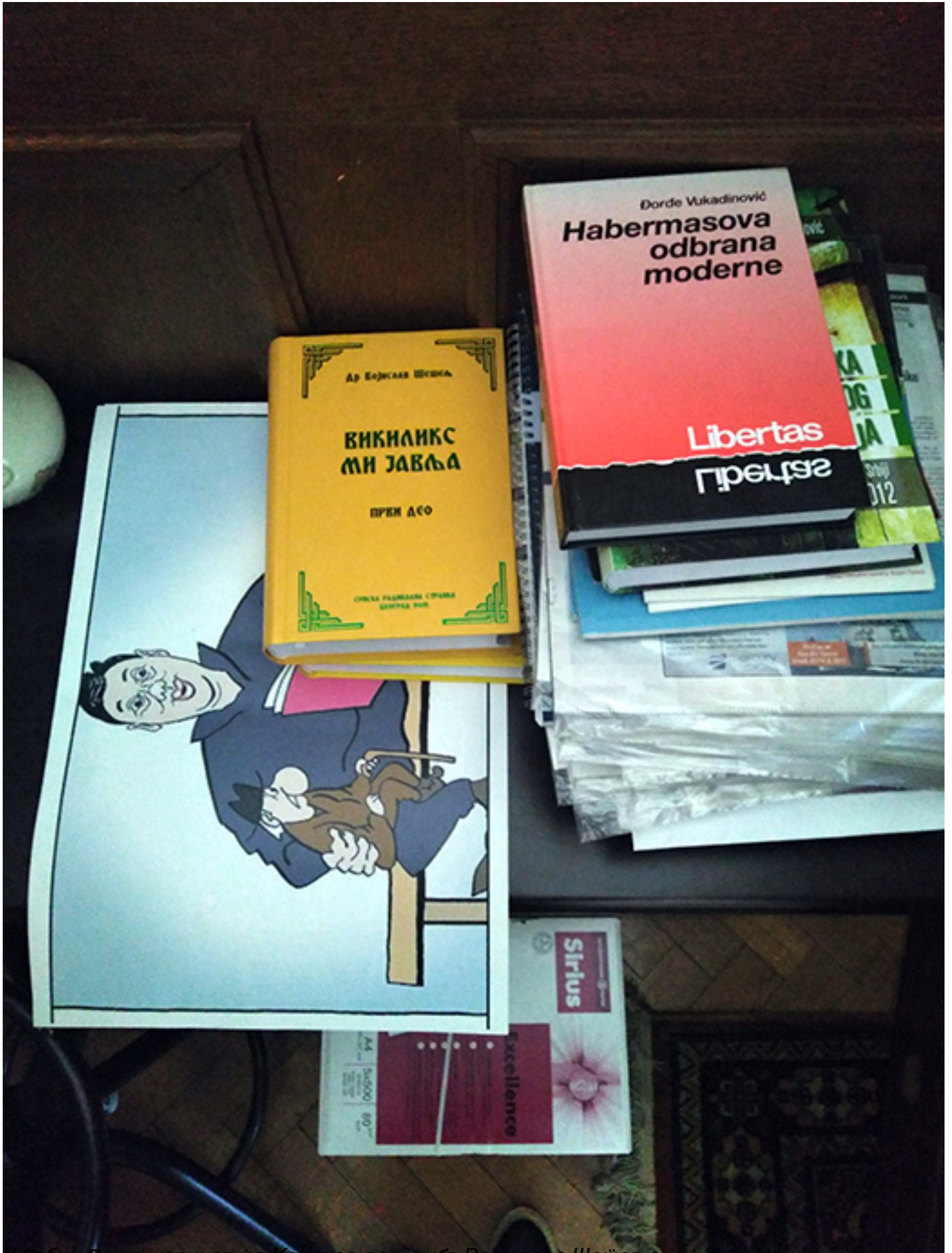
– Бојкот је имао ефекта, то није спорно. Доказ је и извештај Европске комисије. Мислим да је то био тренутак, да се након скоро пола године бојкота, опозиционари врате у парламент. И не да се врате као поражени, већ као победници, бар у тој једној битки, позивајући се на тај извештај који је дао за право свим нашим замеркама, истакао је он.

Таквом његовом ставу ишла је у прилог и чињеница да је председница парламента Маја Гојковић променила низ формалних ствари. То је коинцидирало са седницом о Косову и његовом одлуком да се врати, навео је у „Дану са послаником“.

– Мање је штете да се користе, макар и ови доста сужени, канали деловања него да одустанете и препустите потпуно говорницу режимским посланицима, оценио је он.

У овом сазиву парламента, мишљења је Вукадиновић, нема само политичког неслагања између власти и опозиције, већ неке врсте отвореног рата, где се, додао је, опозиција схвата непријатељем кога треба тући.

Џорђе Вукадиновић: Заблуда је да преносе из Скупштине нико не гледа, многи људи само на РТС2

